

VII вѣкъ.

№ 1.

Битолско.

За основанието на българска държава и за образуването на българска народност въ науката се приематъ слѣднитѣ положения. Прѣзъ VII в. се заврѣшва славѣнската колонизация на Балканския полуостровъ. Славѣнитѣ живѣятъ на полуострова въ племенни организации, едни напълно подвластни на Византия, други нейни федерати, трети независими. Прѣзъ 679 г. българската орда на Аспаруха минава долния Дунавъ, покорява славѣнскитѣ племена въ сегашна сѣверо-източна България и образува българска държава, призната отъ Византия. Покорителитѣ воинствени туранци се смѣсватъ и прѣтопватъ въ по-многобройнитѣ славѣнски племена, които получаватъ политическо име българи, както стана съ франкитѣ въ Франция, съ варязитѣ въ Русия и пр. Заедно съ ширенето на българската държава на юго-западъ, се шири и името българи, давано на завладѣнитѣ славѣнски племена. За здравината на тоя процесъ помага еднакъвиятъ етнографски и езиковенъ съставъ на славѣнскитѣ племена въ Мизия, Тракия и Македония.

Приемаше се сжщо, че смѣсницата между завоеватели и покорени е станала главно въ сѣверо-източна Мизия, а въ другитѣ области на българската държава славѣнското население е останало по-чисто, като е приело само държавното име „българи“, когато то влѣзло въ състава на българското господарство.

Къмъ тия положения сега трѣбва да прибавямъ още едно, което ни донасятъ новоизтъкнати исторически вѣсти и освѣтления. То е слѣдното. Прѣзъ сжщия VII в., когато въ Мизия се настанили българитѣ на Аспаруха, една значителна българска орда, смѣсена и съ други племена, дошла отъ Панония, заселила се въ сърцето на Македония, въ битолското поле. Тя държала въ подчинено положение околнитѣ славѣнски племена и по-късно се смѣсила съ тѣхъ и прѣтопила. За това узнаваме отъ добавкитѣ къмъ житието на св. Димитрия Солунски. Въ главата за военнитѣ планове на българскитѣ вождове Мавра и Кубера (*Μαύρου καὶ Κούβερ τῶν Βουλγάρων*) противъ града Солунъ, между друго четемъ: